

# Tale til dimission

Kære medstudenter, lærere og ansatte på Støvring Gymnasium.

For lidt over 20 år siden stod mine forældre på netop dette gymnasium som studenter. De har fortalt mangt og meget om stedet, kulturen og kvaliteterne her. Som I nok kan forstå, var valget dermed indlysende, da jeg selv skulle vælge gymnasium. Valget har bestemt vist sig at være det korrekte.

Nu står jeg her sammen med jer. 3 år er gået! Vi kan ikke længere kalde os for gymnasieelever, men nu studenter, studenter fra Støvring Gymnasium. Vores 3-årige uddannelsesforløb er nu afsluttet, noget som jeg ved at mange af os, har set frem til, men en afslutning på et godt forløb indeholder også en vis vemodighed og nervøsitet.

At vi bliver studenter i et nyt årti, synes på mange måder rammende for de 3 år vi har gået her på SGY. Både starten og slutningen på vores gymnasietid har været helt speciel – både da vi som de første gymnasieelever startede under en ny studiereform og nu her lige op til studentereksamen oplevede hvordan Covid-19 på et splitsekund ændrede hverdagen for alle!

For knap 3 år siden bød Jens os velkommen som elever på SGY, gav os velmenende ord med på vejen og talte om vores kommende dannelsesrejse. Ingen vidste dengang – hvad vi ved i dag. At forløbet både har været en faglig, social og personlig dannelsesrejse. Støvring Gymnasium har dannet rammen om vores personlige udvikling, men rammerne har kun værdi i kraft af den varme, omsorg og interesse vi er blevet mødt med af lærerne, de ansatte og ikke mindst af hinanden.

Jeg husker tydeligt starten i 1.g og især den blanding af spænding, nervøsitet og usikkerhed, man som ny gymnasieelev oplevede. Der var så meget nyt; nye bekendtskaber der senere hen blev til gode venner, nye lærere der senere hen blev til vigtige relationer med udgangspunkt i mere end bare det faglige samt nye begivenheder som senere hen er blevet til minder som vi nu kan se tilbage på med stor glæde. Livet i 1.g var en omvæltning, ikke kun fordi grundforløbsklasserne efter få måneder blev erstattet af vores studieretningsklasser, men også fordi at 1.g i sin helhed var en tilvænningsfase, vi skulle lære at være gymnasieelever.

De 3 år har budt på mange arrangementer så som de fedeste gymnasiefester, fredagscafeer, studieture i ind- og udland, gallafest med lancier, skolens fødselsdag, musical og utallige andre – begivenheder der har været medvirkende til at gøre netop vores gymnasietid helt særlig.

Men når jeg tænker tilbage, husker jeg ærligt talt også en, til tider, stressende tid, der, trods min generelt positive holdning, også havde sine op- og nedture. Gymnasielivet har også været hårdt slid og jeg, som mange af jer andre er jeg sikker på, husker tydeligt de sene nætter med afleveringer og deadlines. Aldrig før har mærkværdige bogstavkombinationer som DHO, SRO og senest SRP givet så mange frustrationer, men også præstationer. Selvom det har været hårdt og ikke alle afleveringer, terminsprøver og eksaminer endte med at blive lige gode, skal tingene også ses i et større perspektiv. Og som Winston Churchill engang sagde; ”*Success is not final, failure is not fatal: It is the courage to continue that counts.*” Den viden og de værdier vi har tilegnet os i løbet af de sidste 3 år forpligter! Som årgang er vi ansvarlige for at gå ud i samfundet og forsøge, det bedste vi har lært, at gøre en forskel. Det kan vi. Mest af alt baseret på vores forskellige, men i høj grad værdifulde evner.

Lige meget hvor meget jeg forsøger, synes det umuligt at opsummere de 3 år vi har haft på Støvring Gymnasium. Om end det ikke er af samme årsager, vil vi alle huske vores tid som gymnasieelever; selvfølgelig de venner vi brugte tid med og alle de fede gymnasiefester og byture, men også hverdagen på Støvring Gymnasium, vores lærere og SGY-ånden. Og netop det er hvad der gør dette gymnasium til et specielt gymnasium. Den åbenhed, gensidige respekt og solidaritet man møder her, er unik og det er noget der opleves hos lærere såvel som elever og skaber et både socialt og fagligt miljø som vi alle kan, og bør, være stolte af.

I dag står vi her, iført vores studenterhuer, fyldt med glæde, forventning og forhåbninger om fremtiden. Men disse forhåbninger medfører også en vis nervøsitet og usikkerhed over hvad fremtiden vil byde på. Søren Kierkegaard sagde engang: ”Livet er ikke et problem, der skal løses, men en realitet, der skal opleves.” Måske er dette måden vi som unge skal se livet på, og måske er dette vejen vi skal følge. Hvad fremtiden byder på er usikkert, men det behøver vi ikke være. Grib ikke fremtiden med usikkerhed, men i stedet med håb og overbevisning i troen på at verden, og dens muligheder, ligger for vores fødder.

Afslutningsvis vil jeg sige en kæmpe tak til alle I fantastiske og engagerede lærere og ansatte der har været med os gennem de 3 år og har skabt de bedste rammer, både for vores gymnasietid, men også for vores fremtid. I har alle hver og en bidraget til at skabe en god hverdag for os her på Støvring Gymnasium.

Dernæst en stor tak til vores allesammens rektor Jens, som med stor interesse og engagement har fulgt os på vores dannelsesrejse de seneste 3 år, og som helt fortjent har modtaget et ridderkors for sin indsats. Stort tillykke Jens, du har været en inspiration!

Og, til mine medstudenter. Først og fremmest, kæmpe stort tillykke med jeres huer, det klæder jer og I har fortjent det. Jeg håber at i vil nyde den kommende tid, med alt dens festlighed, glæde og med stor sandsynlighed også masser af alkohol. Sidst, men ikke mindst, vil jeg lykønske jer alle og jeres fremtid.

Tak for ordet! Vi ses udenfor murerne ☺

Alexander Solbjerg Foldager